

Հաշվի առնելով, որ քաղաքացի Ալբերտ Գևորգի Արմենակյանը չի ներկայացել գործի քննությանը, որի շրջանակներում հնարավորություն ուներ ներկայացնելու բացատրություններ և պարզաբանումներ՝ իրավախախտման հետևանքների վերացրած լինելու մասին, իսկ վարչական մարմինն իր միջոցներով հնարավորություն չի ունեցել ձեռք բերել այնպիսի փաստական հանգամանքներ, որոնք քննարկվող գործի նկատմամբ առավելապես կարող էին ունենալ զանցանքը մեղմացնող վարչական մարմնի հայեցողական լիազորության իրացման համար, ինչպես նաև հետազոտելով գործում առկա բոլոր նյութերը, հետևում է, որ տվյալ դեպքում առկա չէ վարչական իրավախախտման համար պատասխանատվությունը մեղմացնող հանգամանք:

4. Վարչական ակտ ընդունելու իրավական հիմքերը.

Օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ոտնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անգզույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն:

Սույն օրենսգրքով նախատեսված իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն առաջանում է, եթե այդ խախտումները իրենց բնույթով քրեական պատասխանատվություն չեն առաջացնում գործող օրենսդրությանը համապատասխան:

«Առևտրի և ծառայությունների մասին» օրենքի (հետայսու Օրենք) 2-րդ հոդվածի համաձայն՝ առևտրի իրականացման վայր՝ առևտրի իրականացման վայրի կազմակերպչի կողմից որպես մեկ ամբողջություն տիրապետվող և կառավարվող՝ առանձնացված, կառուցապատված և կահավորված, երկու և ավելի վաճառատեղ ունեցող տարածք, որտեղ կարող են նախատեսվել նաև հանրային սննդի և այլ ծառայությունների համար տարածքներ:

Օրենքի 3-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ առևտրի իրականացման վայրի տեսակներն են՝ առևտրի կենտրոնները, սպառողական ապրանքների շուկաները, գյուղատնտեսական արտադրանքի շուկաները, ավտոտրանսպորտային միջոցների շուկաները, կենդանիների շուկաները, տոնավաճառները (վերինսաժները) և ցուցահանդես-վաճառքի անցկացման վայրերը:

Օրենսգրքի 162-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ ոչ սահմանված տեղերում առևտուր իրականացնելը կամ ծառայություն մատուցելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի յոթանասունապատիկից մինչև հարյուրապատիկի չափով:

Սույն հոդվածով նախատեսված արարքը վարչական տույժի նշանակման օրվանից հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում, կրկին կատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի երկուհարյուրապատիկի չափով:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Օրենքի 2-րդ հոդվածով, 3-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, Օրենսգրքի 23-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետով, 34-րդ հոդվածով, 162-րդ հոդվածի 1-ին մասով, 219.1-րդ, 252-րդ, 281-րդ և 282-րդ հոդվածներով, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» օրենքի 29.1-րդ հոդվածով, Երևանի քաղաքապետի 30.05.2022 թվականի թիվ 1986-Ա որոշմամբ՝

ՈՐՈՇԵՑԻ

1. Քաղաքացի Ալբերտ Գևորգի Արմենակյանին Օրենսգրքի 162-րդ հոդվածի 1-ին մասով ենթարկել վարչական պատասխանատվության՝ նշանակելով վարչական տույժ 100.000 ՀՀ դրամ գումարի չափով:

2. Նախագրուշացնել քաղաքացի Ալբերտ Գևորգի Արմենակյանին, որ վարչական տույժ նշանակելու օրվանից հետո սույն արարքը կրկին կատարելու դեպքում այն կառաջացնի վարչական տուգանք 200.000 ՀՀ դրամ գումարի չափով:

3. Օրենսգրքի 305-րդ հոդվածի համաձայն տուգանքը պետք է վճարվի սույն որոշումն իրավախախտում կատարած անձի կողմից ստանալուց ոչ ուշ, քան տասնհինգ օրվա ընթացքում՝ կենտրոնական գանձապետարանի N 900015211239 հաշվեհամարին:

4. Սույն որոշումը կարող է բողոքարկվել վարչական կարգով՝ որոշումն ուժի մեջ մտնելուց հետո երեսուն օրվա ընթացքում, իսկ դատական կարգով՝ երկամսյա ժամկետում:

ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ՎԱՐՇՈՒԹՅԱՆ
ՊԵՏԻ ՏԵՂԱԿԱՆ՝

ԱՐԱՄ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ